

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 61.983 van 26 september 1996
in de zaak A. 64.562/VII-13.288.**

In zake : Guy SALOMEZ,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. CANT,
kantoor houdende te BRUGGE,
Lauwerstraat 19

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten E. RYCKBOST en B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 80.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Guy SALOMEZ op 18 juli 1995 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 16 mei 1995 van de minister vice-president en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting waarbij het beroep ingesteld door het bestuur ruimtelijke ordening tegen het besluit van 8 december 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het verlenen van de milieuvergunning aan verzoeker om te Dranouter (Heuvelland), Ieperstraat 2, een inrichting omvattende :

- "- het lozen van maximum 300 m³/jaar sanitair afvalwater e.d. in de gracht;
- een propaangastank van 1.600 l;
- 3 ondergrondse tanks voor in totaal 35.000 l benzine (2 x 10.000 l + 1 x 15.000 l);
- de opslag van 5.000 l petrol in één ondergrondse tank;
- de opslag van 10.000 l mazout in 2 ondergrondse tanks van 5.000 l;
- 2 enkele en 1 dubbele verdeelpomp voor brandstoffen (4 x 0.358kW)"

te exploiteren,
gegrond wordt verklaard, het beroepen besluit wordt
opgeheven, en de gevraagde vergunning geweigerd;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Audi-
teur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 1 juli 1996
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 september
1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
J.P. CANT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en
van Advocaat B. BRONDERS, die verschijnt voor de verwe-
rende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Audi-
teur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2,
van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan

worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift het volgende doet gelden :

"Aan de hand van de exploitatierekeningen van zijn bedrijf over de jaren 1990 tot en met 1994 toont de verzoekende partij aan dat hij het overgrote aandeel van zijn omzet haalt uit de verkoop van benzine en diesel (bv. jaar 1994 : ontvangsten benzine en diesel 36.246.557,-F; ontvangsten lamppetroleum 675.955,-F; ontvangsten levensmiddelen 1.296.095,-F; ontvangsten café en bereiding eetwaren 1.685.746,-F; ontvangsten tabak 184.676,-F; ontvangsten commissies Nationale Loterij 73.537,-F). Op een bruto inkomen van 5.495.517,-F draagt de verzoekende partij 4.665.410,-F bedrijfslasten.

Door het sluiten van het benzinestation zal de verzoekende partij zijn belangrijkste bron van inkomsten verliezen en daarenboven zijn cliënteel aan de concurrentie kwijtraken.

De verzoekende partij maakt derhalve voldoende aanneembaar dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hem een moeilijk te herstellen nadeel dreigt te berokkenen";

Overwegende dat de verwerende partij hier in haar nota o.m. op antwoordt :

"1.5. Het is ter zake van belang nogmaals te wijzen op het feit dat verzoekende partij de situatie zoals deze zich thans voordoet zelf heeft geschapen en derhalve ook het risico hiervoor moet dragen. Er wordt dan ook bezwaarlijk voorgehouden dat het beweerd nadeel rechtstreeks voortvloeit uit de bestreden beslissing.

1.5.1. Zo werd de betrokken inrichting gedurende 6 jaar geëxploiteerd zonder enige vergunning, terwijl verzoeker onbetwistbaar wist, minstens behoorde te weten dat diens vergunning sinds 8 november 1987 was verstreken.

1.5.2. Bovendien liet verzoekende partij bouwwerken uitvoeren waarvan werd vastgesteld dat deze niet

in overeenstemming zijn met de aan de bouwvergunning dd. 21.02.1985 toegevoegde plannen. In de bestreden beslissing werd er tevens op gewezen dat in 1988 blijkbaar brandstoftanks werden vervangen en een brandstoffendepot werd verbouwd zonder dat hiervoor bouwvergunningen bekend zijn.

1.5.3. Derhalve staat het vast dat verzoeker reeds bouwwerken heeft laten uitvoeren zonder over de milieuvergunning voor de uitbreiding van de inrichting te beschikken, zodat hij hierdoor niet alleen blijk heeft gegeven van een verregaande onzorgvuldigheid, maar bovendien zelf als enige oorzaak kan worden aangeduid van de eventuele gevolgen die hij door dergelijk onwettig handelen heeft veroorzaakt aangaande zijn patrimonium.

1.5.3. Verzoekende partij kan zich dan ook niet beroepen op zijn eigen onwettig en onzorgvuldig handelen om thans een terecht genomen en voldoende gemotiveerde beslissing aan te vechten, zodat in casu allerminst een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel";

Overwegende dat de verzoekende partij reeds sedert 8 november 1987 niet meer beschikt over een vergunning tot het uitbaten van het benzinstation in kwestie; dat die partij in wezen aanvoert dat zij ten gevolge van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit de uitbating van dat station zal moeten stopzetten, zodat zij zonder inkomen dreigt te vallen; dat echter, luidens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat vereist is om de schorsing van een akte of reglement te kunnen bekomen, moet voortvloeien uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die overheidshandeling; dat dit uiteraard impliceert dat die tenuitvoerlegging iets wijzigt aan verzoekers rechtstoestand; dat de figuur van de schorsing van de tenuitvoerlegging van een akte of reglement niet is ingesteld om verzoekers toe te laten onwettige feitelijke toestanden te bestendigen in afwachting van een uitspraak ten gronde; dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden weigering niets wezenlijks wijzigt aan verzoekers rechtstoestand, daar die weigering

ook slechts tot gevolg heeft dat verzoeker het benzine-station niet mag uitbaten; dat verzoeker derhalve niet aantoonst dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig september 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. VERMEIRE.